

FARVEL TIL MONARKIET

PANIK

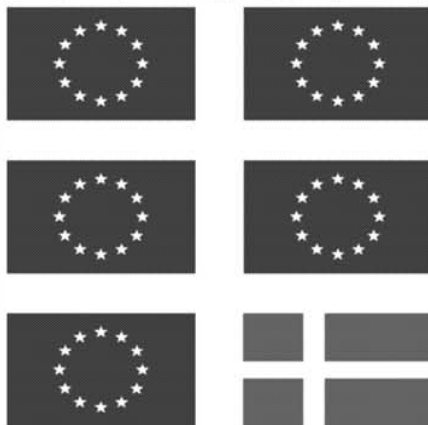

**HOLD
FLERE
PAUSER**

Med kreativt brug af gule sedler på forskelligt slags mekanisk og elektronisk udstyr: Computere, kopimaskiner, elektroniske låse og alle former for maskineri...

**FIND
SEKS
FEJL**

SABOTER SYSTEMET

SNOBUTIKKER

MERCEDESER

BANKER

OFFENTLIGE KONTORER

PUT SUPERLIM I LÅSENE

Orwell advarer os om at vi kan blive overvundet af en undertrykkelse udenfor os selv. I Huxleys vision er Big Brother ikke nødvendig for at fratage folk deres autonomi, fornuft og historie. Folk vil komme til at elske deres undertrykkelse og tilbede de teknologier, der spolerer deres evne til at tænke.

Orwell frygtede dem som ville forbyde bøger.

Huxley frygtede at det ikke ville være nødvendigt at forbyde en bog, fordi der ville ikke være nogen som ønskede at læse en.

Orwell frygtede dem som ville forhindre vores adgang til information.

Huxley frygtede dem som ville give os så meget information, at vi ville blive reduceret til passivitet og egoisme.

Orwell frygtede at sandheden ville blive skjult for os.

Huxley frygtede at sandheden ville drukne i et hav af irrelevans.

Orwell frygtede at vi ville udvikle os til en fangekultur.

Huxley frygtede at vi ville udvikle os til en overfladisk kultur optaget af ligestyldigheder.

I 1984 kontrolleres folk ved at påføre dem smerte.

I *Fagre nye verden* kontrolleres folk ved at give dem nydelse.

**ORWELL
VERSUS
HUXLEY
1984
eller
FAGRE
NYE
VERDEN**

PANIK

Fra redaktionen

ved Erling Fnys

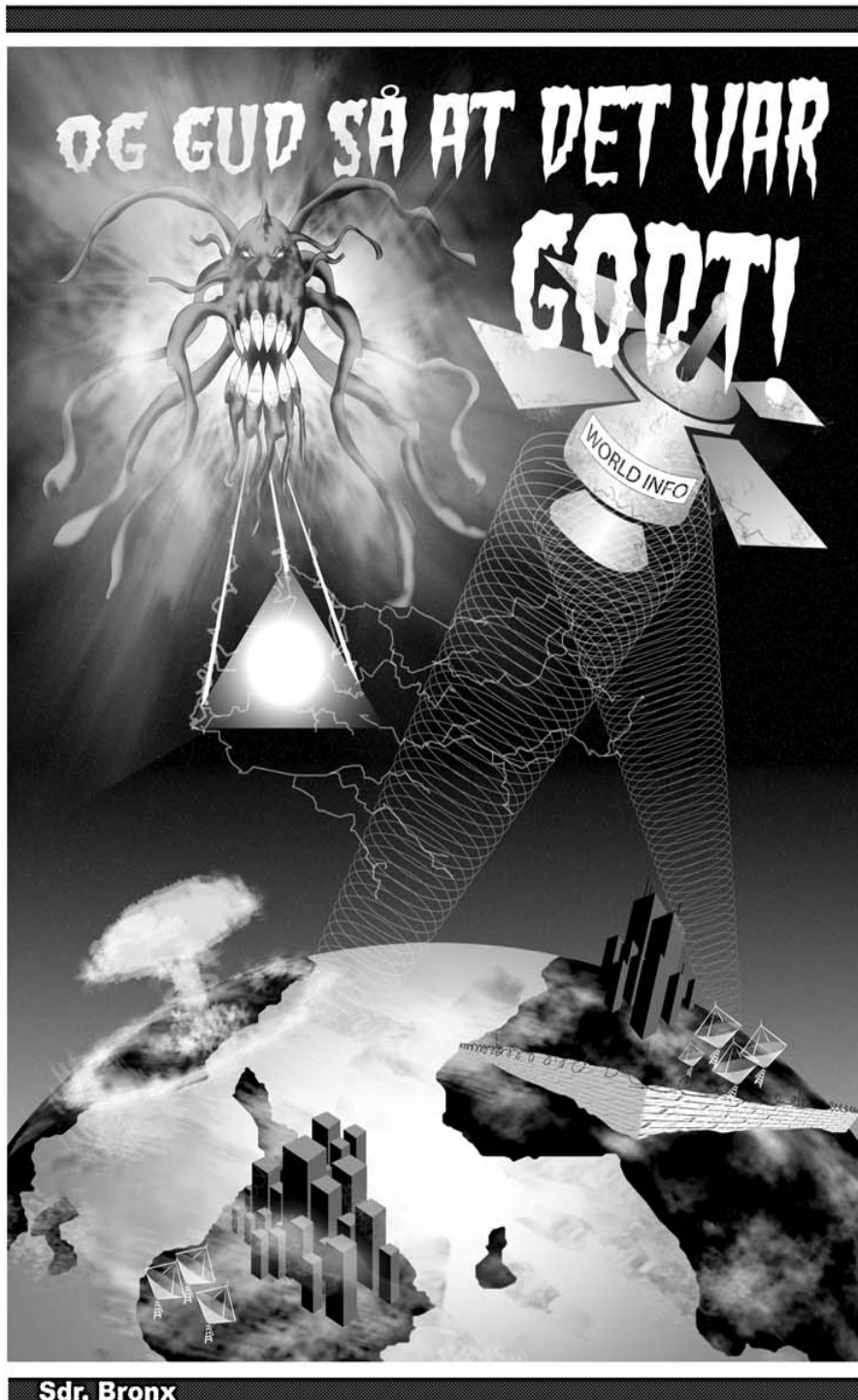
Sommeren er agurketid i den danske presse. Når stat og kapital holder ferie, er der nemlig ikke noget at skrive om for en presse, der fungerer som dikkende halevedhæng for disse magtinstitutioner. En presse, der ikke forstår selv at grave nyhederne op, men logrende spiser pressemeddelelser af hånden fra sine ejere og mæcener, der holder det syge kræ i live med portostøtte og annoncer. I stedet for at fortælle sine brugere om hvad der foregår i vores lille verden, i en tid hvor mange har ferie, og dermed faktisk tid til at læse de mere dybdybende artikler. De artikler der skal til for at fortælle om de emner, man normalt holder sig fra med undskyldningen om at det er alt for kompliceret til at forklare den almindelige (læs: dumme) befolkning. – selv om det ofte drejer sig om ret simple problemstillinger:

Men måske er den efterhånden ret langvarige krig, som den russiske hær fører mod Tjetjeniens civilbefolkning, heller ikke længere nogen nyhed – og der er jo heller ikke nogen grund til at fornærme statens og kapitalens autoritære venner østpå. Og måske er det heller ikke nogen nyhed, at Kina henretter og fængsler folk i hobevis for kritik det siddende styre – og der er jo heller ingen grund til at skade industriens eksportmuligheder til dette store marked. Og at Israel ikke lever op til FN-resolitioner eller internationale krav om inspektion af landets masseødelæggelsesvåben eller ignorerer domme fra Den Internationale Domstol eller benytter sig af tortur og politiske mord er jo ingenlunde nogen nyhed – ligeså lidt som samme lands krig med tanks og helikoptere mod stenkastende børn. Mange andre lande ville for længst være bombet fladere end en pandekage for samme opførsel – men det er der jo intet nyt i.

God sommer!

Breve til Panik kan skrives i nyhedsgruppen dk.livssyn - f.eks. via <http://groops.google.com> Skriv "att:bladet panik" i emnefeltet.

Sdr. Bronx

en pris USAs udenrigsminister under Clinton fandt det værd at betale – men det var jo heller ikke hendes bom eller bornebom. Og selvfølgelig invasionen og besættelsen af samme land samt Afghanistan, der jo begge hovedsageligt drejer sig om olie. USA havde allerede truet Afghanistan med krig inden den berygtede septemberdag i 2001, da den siddende Talibanregering ikke ville gå med til at lade USA-ejede firmaer bygge en olierørledning gennem den centralasiatiske stat. Hvad Irak angår, så var grunden til invasionen her, at det som en af verdens største olieproducenter, satte et (for USAs elite) farligt eksempel for andre lande, ved at gå over til at afregne sit oliesalg i Euro – denne afregning gik naturligvis over til Dollars igen som noget af det første efter USAs angrebskrig.

Kapitalismens fascination

USAs elite begrunder mange af deres gerninger med den kapitalistiske ideologi. Kapitalismen er påstanden om at et frit marked uden handels-hindringer er til alles fordel. Men hvordan skulle man nogensinde have fri konkurrence i en verden hvor en lillebitte elite ejer næsten alt. Der kan allerhøjest være tale om fri konkurrence mellem forskellige fraktioner af eliten. Ingen af disse fraktioner ønsker dog i virkeligheden fri konkurrence. De ønsker blot at forøge deres allerede umædelige rigdomme og skrabe yderligere valuta ind til deres bugnende pengetanke, med alle tænkelige midler. Hvor disse parasitter kan tjene på det frie marked ønsker de frit marked, men når den frie konkurrence går dem imod, ja så kræver de statsindblanding og protektionisme – og som statemes egentlige herskere, så får de hvad de ønsker. Stater, frihandelsområder, WTO, IMF, Verdensbanken er blot nogle af de midler de bruger i deres umættelige higen efter mere af det som de

allerede har rigeligt af. Proletariseringen af en stadig større del af verdens befolkning (snart også det vestlige middelklasse) og odelæggelsen af naturen og utallige menneskeskæbner er en pris, der er parasitterne ligegyldig.

Disse terrorister lever med en rigdom, som vi andre har svært ved at forestille os. En rigdom der er opbygget ved nedslagtningen af andre mennesker – og det næste offer for forurening, nedslidning eller krig kunne blive dig.

Når man ser lidt nærmere bag myterne om 'guds eget land', så må man undre sig over hvordan danske højreintellektuelle og mange mange andre kan deponere deres fomuft, for ukritisk at støtte dette ondskabens emperie, og den kapitalistiske ideologi, der bruges til at undskylde, bortforklare og til tider ligefrem benægte så meget lidelse over hele verden.

lige stater i forbundet dækker med landets nuværende areal, er det umuligt at overse at her er der tale om en nation med imperialistiske tilbøjeligheder. Hvis man oveni dette ser på USAs magt i verden i dag, så skal man være blind for ikke at kunne se at dette er et imperie. Hvis man så undersøger hvordan dette imperie blev til, så er det svært ikke at kalde det et onskabens imperium.

Oprindeligt var USA et land på Nordamerikas østkyst. Men det var ikke nok for landets ambitiøse elite. Derfor førte man en grusom folkemordskampagne mod landets oprindelige indbyggere, der gjorde en udvidelse af territoriet muligt. Desuden brugte man trusler (et par gange kombineret med uanselige økonomiske kompensationer) og angrebskrige mod sine naboer, hvad enten disse var europæiske kolonier eller nyligt selvstændige amerikanske nationer, for at kunne erobre stadigt mere land. Da USA var blevet den umodsigeligt stærkeste magt på dobbeltkontinentet, valgte eliten at stoppe nationens territoriale vækst, for i stedet at koncentrere sig om at opbygge et globalt hegemoni, hvor man kunne lade lokale eliter om at kontrollere underklasserne i forskellige dele af verden. På den måde kunne de fraskrive sig ansvaret for overgreb og folkemord begået for den amerikanske elites skyld, og lade den lokale elite om at tage skældet, hvis undertrykkelsen skulle blive så grum, at den førte til revolution.

Latinamerika blev til en stor koloni for firmaer fra USA, som gav sig selv retten til at gribe militært ind i et hvilket som helst land på dobbeltkontinentet, med Monroedoktrinen fra 1823. I Latinamerika gjorde man alt for at undgå demokratiske tiltag. Her tænker jeg ikke mindst på støtten til Pinochets højrenationale militærkup i 1973, med alt hvad det førte med sig af drab og tortur, som

nok er det mest kendte i vores del af verden. Endnu værre var støtten til skiftende militærregeringer i Guatemala, efter at have gennemført et kup for at forhindre at jorden i dette lille land som for storstedelens vedkommende var ejet af United Fruit Companies (som bl.a. producerer Chiquita bananer), blev fordelt til jordløse bønder. Denne støtte indbefattede også stiltiende accept af folkedrab på over 200000 indianere i 1980'erne. I Nicaragua førte USA i 1980'erne en proxykrig, hvor man finanserede og trænede en hær af terrorister til udelukkende at angribe civile mål for at destabilisere landet, da man ikke brod sig om dets folkevalgte regering. Dette førte til at USA – som det eneste land nogensinde – blev domt ved Den Internationale Domstol i Haag for at bedrive og støtte terror.

Men eksemplerne på USAs morderiske imperialism, den direkte, udført af landets militær, såvel som den indirekte gennemført af lokale eliter til fordel for USAs kapitalinteresser er simpelthen for talrige til at gå i dybden med her. Der er den blodige koloni-krig mod befolkningen på Filippinerne. Der er nedkastningerne af atombomberne – de blev kastet mod civile mål og USA er det eneste land, der nogensinde har anvendt masseødelæggelsesvåben på den skala, eller atomvåben overhovedet. Begrundelsen var at man ville sikre sig Japans betingelsesløse kapitulation – efterfølgende gik man alligevel med til at acceptere landets eneste betingelse for overgivelse, nemlig at kejseren fik lov til at blive siddende (en betingelse hvis opfyldelse var det eneste landet krævede for at overgive sig, allerede inden atommasakrene i Hiroshima og Nagasaki).

Der er støtten til Indonesiens folkemord på Øst Timor. Der er bombningerne af Vietnam, Laos og Cambodia. Der er den halve million irakiske børn, der døde som følge af mere end et årtis sanktion,

Kære Ulla

Idéernes magt! Hvilke magtstrukturer, bygger i dag ikke på idéer? Hvor mange årtusinder skal der egentlig gå, for den idé er væk?

I en tid med megen ligegyldighed og en stor kapitalmagt kan mange ikke se hvad politik, rettigheder og undertrykkelse gør ved deres hverdag. Eller rettere sagt vil de ikke se. De er tilfredse, så snart de får en løn for deres arbejde, som de enten kan ligge videre i ligegyldige traditioner, eller kapitalforhøjende investeringer.

Hvad er det der gør, at mennesker er så ligeglade med dem selv? De lever deres liv på så mange store logne, som f.eks. religion, stat, disciplin og politisk korrekthed. Når man fortæller dem, at det kun er idéer, og at de ikke er forpligtet (som de tror) til at skulle sætte deres liv ind i andres systemer, så bliver man ofte kaldt umoden, uvidende, og ligeglad!

I stedet vil de hellere se deres børn være pro-

dukter af marketing og statslige institutioner. De vil hellere have en automatisk verden, hvor de kan læne sig tilbage og lade gud være gud, og stat være stat. Men hvad er det, der forhindrer disse "forholdsvis" kloge mennesker, i at skulle betragte disse logne, når hele deres hverdag og levevis er bygget på dem? Hvordan vil de hjælpe deres børn til at udvikle sig til individer, når de "forbereder" dem på både social arv og et murstenssamfund, hvor man ikke er andet end en brik i et store "skuespil"?

Hilsen H.P

Kære H.P.

Tak for dit spørgsmål. Jeg tror ikke, at det er fordi folk er tilfredse. Hvis folk var tilfredse, ville den samlede befolkning næppe have så stort et medicin- og alkoholforbrug. Hvis folk var tilfredse, ville der ikke være så mange med depressioner, så mange selvmord og så mange, der trøstespiser sig til en enorm overvægt.

Jeg tror ikke at folk er ligeglade med dem selv. Mange af dem har købt løgnene om statens nødvendighed for deres velfærd og løgnen om kapitalismens nødvendighed for den frihed, som selvsamme kapitalismes løgn om retten til ejendom og dennes ukrænkelighed tager fra dem, så de kun har ét håb for at få det bedre – drømmen om den store lottogevinst.

De knokler løs hele dagen, som om fanden

var efter dem, og om aftenen sidder de derhjemme dopede af bajere og TV og venter på at nogen skal tage dem i hånden, og vise dem vejen ud af løgneses labyrint.

Jeg tror en af de ting, der piner dem meget, er den intuitive viden om at fremtiden kan blive endnu værre for deres børn, end det lorteliv, som de selv døjer med. De fleste hører kun de autoriserede løgne fra stat og kapital og får aldrig alternativerne at høre. De får heller ikke ro fra arbejdets stress og mediernes løgne længe nok til at tænke tingene igennem selv. Hvis de en sjældent gang imellem nærmer sig sandheden i al sin smukke enkelthed, så bliver de forskrækket over det ansvar, som de selv må tage, for at gøre verden bedre, og skynder sig atter at drukne sanserne med ligegyldigt underholdning, alkohol og piller. De slår det hen med at det er dem, der er noget galt med, ikke de tilsyneladende uovervindelige autoriteter og økonomiens herredømme over individerne.

Derfor hviler der et endnu større ansvar på folk som os, der tør se tilværelsen i øjnene med et klart og nihilistisk blik. Det er os, der må være der til at fortælle folk om idéernes ligegyldighed igen og igen på alle tænkelige måder og med alle mulige midler. Og det er os, der må vise folk, med den handlingens propaganda der ligger i at tilbyde fungerende alternativer, at sådanne er mulige.

Desværre er der også alt for mange erklærede anarkister, der bruger for meget tid og energi på at drikke bajere og fyre fede, i stedet for at fylde det offentlige rum med graffiti, klistermærker, plakater, subversive blade, besatte huse, havekolonier, guerillaradio, folkekøkkener situationistiske happenings og andet, der kan være med til at rykke verden i den rigtige retning.

Kærlig hilsen
Ulla

lokale eliter eller mere centralt af en samlet overklasse. Slaveriet blev et vigtigt spørgsmål i denne kamp. Skulle man tillade en fortsættelse af det traditionelle livegenskab, hvor slaver kunne købes og sælges eller skulle man modernisere hele landet med en overgang til det mere profitable lonslaveri. I den gammeldags form for slaveri, var slaverne (der for langt storste partens vedkommende var af afrikansk oprindelse) en investering for kapitalisterne, og selvom der findes mange eksempler på grusomme overgreb, så kunne det dog sjældent betale sig for slaveejerne at slide sine arbejdere for hurtigt ned. Anderledes forholdt det sig med lonslaver. En lonslave lejer sig selv ud til kapitalisten, der derfor ikke har nogen særlig interesse i slaven som en investering. Lonslaven kan slides ned og gives en betaling, der ligger under sultegrænsen (i modsætning til den livegne skal lonslaven nemlig selv sørge for husly og forplejning), når han er slidt op, kan kapitalisten nemlig bare tage en ny fra arbejdsløshedskoen, uden at skulle investere noget som helst.

Borgerkrigen blev vundet af tilhængerne af lonslaveriet, og eliten i den tabende konfederation af sydstater indså også snart, at lonslaveriet også var lige så profitabelt for dem i deres landbrugsproduktion, som det havde været for de industrielle nordstaters elite. Stavnsbåndet var nemlig lige så effektivt, hvad enten det bestod i livegenskab, eller om det bestod i det gældsfængsel, som man kunne fastholde lonslaverne i, for eksempel ved udover at have folk ansat samtidigt at være den, der forsyner sine ansatte med fomodenheder som mad og husly – naturligvis til priser der ikke kan betales med den løn man udbetaler dem. På den måde blev borgerkrigen til elitens fordel i både nord og syd, og det var selvfølgelig heller ikke eliternes sønner, der døde i hobevis.

Etpartistaten

USA er en etpartistat. Det Republikanske Parti er et udbrøderparti af Demokraterne. Tilsammen sidder disse partier tungt på fastsættelsen af spærregrænser ved valg og inddelingen af valgdistrikter, og kan dermed forhindre andre partier i at få valgt deres kandidater. De to partiers politik er derfor også i (næsten) alt væsentligt ikke til at skille fra hinanden, som hvis man sammenlignede et bonde- og et arbejderparti i et kommunistisk land (hvoraf mange nemlig også havde et bondeparti).

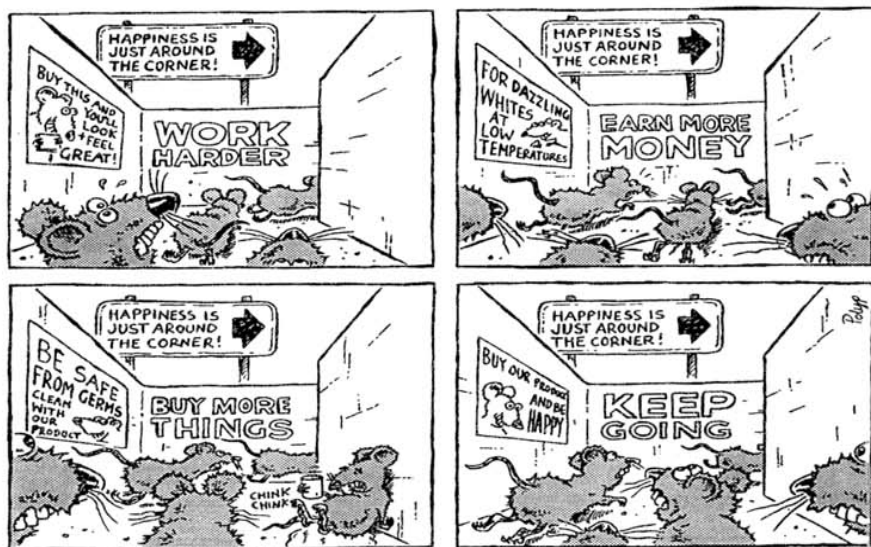
Gulag og hemmeligt politi

USA har et omfattende gulagssystem. Overalt i landet ligger der privatejede fængsler, som selvfølgelig er ejet af eliten. Her afsoner folk fra underklassen helt afsindigt lange domme, som ofte indebærer hårdt fysisk arbejde. Langt de fleste af disse gulagfanger er domt for småkriminalitet – oftest som en del statens erklærede krig mod narko. Det er ikke fordi mange medlemmer af eliten ikke også har et forbrug af kriminaliserede substanser, det er bare ikke i deres kvarterer at politiet patruljerer på deres jagt efter nye tvangsarbejdere til gulag-ohavet.

Udviklingen er blevet yderligere staliniseret efter statens nye krig: Krigen mod terror. Efter påbegyndelsen af dette korstog er der vedtaget nye hemmelige love, hvorefter for eksempel det nyoprettede Ministerium for Hjemlandets Sikkerhed kan arrestere folk uden at oplyse det til deres slægtninge og fore dem til skjulte lejre på ukendte steder, hvor de kan tilbageholdes på ubestemt tid og tortureres eller henrettes efter forgodtbefindende.

Imperialisme og masseord

Hvis man tager et blik på et kort over USA og sammenligner det område som de tretten oprinde-

USA = UZR

Antiamerikanismen er i vækst og det kan kun undre at der ikke er flere, der hader dette land og dets herskere - både blandt landets egne indbyggere og især i resten af verden. Professor Erik Agtig fra Insubordinationsrådet tager et blik på Ondskabens Imperium og dets historie, en trist historie om imperialism, undertrykkelse og helt ufattelige blodudgydelser.

Why do they hate us?

Hvorfor hader de os? Det var spørgsmålet, USAs ytringsberettigede elite stillede i tiden umiddelbart efter nogle fly fløj ind i nogle kendte bygninger i Washington og New York i efteråret 2001. De svarede selv, at bagmændene bag angrebene hader USA for dets storhed, rigdom og demokrati, og nægtede naturligvis andre muligheder for at komme med alternative forklaringer til manges had mod USA. Derfor købte en stor del af landets befolkning denne forklaring, ligesom de har måtte købe så mange andre forklaringer som de er blevet præsenteret for i et skolesystem og medier, der aldrig fortæller hele historien eller tillader forklaringer, der kunne give dem andet end overfladiske fortællinger om deres lands historie. Derfor tror mange almindelige amerikanere (som de kalder sig selv, på trods af at der findes adskillige andre lande på det dobbeltkontinent, der lider den tort at huse USA) at de lever i et land, der giver lige muligheder til alle og kæmper for alverdens frihed, og at det altid har været og vil være sådan. Sådan er det selvfølgelig ikke, men det tror de altså, takket være systemets omfattende indoktrinering og censur.

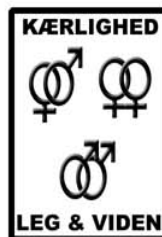
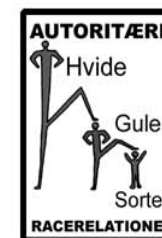
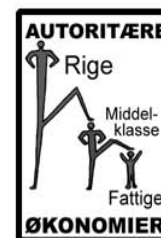
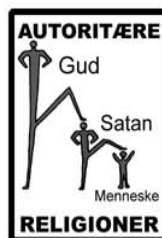
Revolutionen

Som for de andre lande på de amerikanske kontinenter, drejede USAs uafhængighedskrig sig især om at koloniens elite ville være uafhængig af eliten og monarkiet i moderlandet. Eliten kunne dog ikke gennemføre sit projekt uden støtte fra de lavere klasser. Derfor måtte man bruge propagandaslogans som for eksempel "Frihed og retfærdighed for alle", selvom målet selvfølgelig var frihed og rigdom for eliten på alle andres bekostning. Egentligt har den amerikanske elite altid været meget åbne omkring dette mål og der findes masser af kilder til belysning af dette. Ikke mindst kendt er en udtalelse fra en af USAs grundlæggere om, at et ægte demokrati for eller senere ville føre til en omfordeling af samfundets rigdomme, og at eliten derfor må formulere demokratiets rammer således, at det velstående mindretals interesser kan beskyttes mod flertallets ønsker og håb om en bedre tilværelse. Et middel til at nå dette mål, var med en massiv propagandainsats at få almindelige mennesker til at tro at de riges velstand var til alles bedste. Revolutionen skulle altså føre til noget som man kunne kalde et demokrati, om man så blev nødt til at forvrænge betydningen af dette ord til det ukendelige.

Borgerkrigen

Mindre end hundrede år efter De Forenede Staters uafhængighed blev den unge nation vidne til en borgerkrig, der kostede flere af landets indbyggere livet, end alle de andre konflikter landet har deltaget i - tilsammen. Krigens årsag var kampen om hvorvidt landet skulle styres mere decentralt af

Fascismens massepsykologi

BILLISTER DRAEBER

FLERE END
TERRORISTER